അടിമസ്ത്രീകളെ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിയോഗിച്ച് വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്ന ഏർപ്പാട് ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് സാധാരണമായിരുന്നു. വിശിഷ്ടാതിഥികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ നേടാനും സുന്ദരികളായ അടിമസ്ത്രീകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي
آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا
لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ
بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

33. കല്യാണം കഴിക്കാൻ ഒട്ടും വക കാണാത്തവർ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ക്ഷേമമരുളുന്നതു വരെ ധാർമികശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ അടിമകളിൽ മോചനപത്രമെഴുതാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായി മോചനപത്രമെഴുതിക്കൊള്ളണം; അവരിൽ നന്മയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കേകിയ സമ്പത്തിൽനിന്ന് അവർക്കും നൽകുവിൻ. ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷുദ്രലാഭം മോഹിച്ച് സ്വന്തം അടിമസ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവർ സ്വയം ചാരിത്ര്യവതികളായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും അവരെ അതിനു നിർബന്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ബലാൽക്കാരത്തിനു ശേഷം ചെയ്തുപോയ അപരാധത്തിന് അല്ലാഹു ഏറെ മാപ്പരുളുന്നവനും ദയാപരനുമാകുന്നു.

33

മാന്യത കൈക്കൊള്ളട്ടെ (ധാർമികശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു) = وَلْيَسْتَعْفِفِ

ഒരു നികാഹും കണ്ടെത്താത്തവർ (കല്യാണം കഴിക്കാൻ ഒട്ടും വകകാണാത്തവർ) = الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ = مِنْ فَضْلِهِ   അല്ലാഹു അവർക്ക് ക്ഷേമമരുളുന്നതു വരെ = حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ

പ്രമാണം (അടിമത്തം ഒഴിവാക്കാനുള്ള മോചനപത്രം എഴുതാൻ) ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ = وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ

നിങ്ങളുടെ വലംകൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരി(അടിമകളി)ൽനിന്ന് = مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

അവരുമായി നിങ്ങൾ മോചനപത്രമെഴുതിക്കൊള്ളണം = فَكَاتِبُوهُمْ

നിങ്ങൾ അവർക്കു നൽകണം = وَآتُوهُمْ   അവരിൽ നന്മയെ(യുണ്ടെന്ന്) നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ = إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا

അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതായ = الَّذِي آتَاكُمْ   അല്ലാഹുവിന്റെ ധനത്തിൽനിന്ന് = مِنْ مَالِ اللَّهِ

നിങ്ങളുടെ യുവതികളെ (അടിമസ്ത്രീകളെ) = فَتَيَاتِكُمْ   നിങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു = وَلَا تُكْرِهُوا

അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (ഹിക്കുമ്പോൾ) = إِنْ أَرَدْنَ   വ്യഭിചാരത്തിന്, വേശ്യാവൃത്തിക്ക് = عَلَى الْبِغَاءِ

നിങ്ങൾ തേടുന്നതിന് (മോഹിച്ച്) = لِتَبْتَغُوا   സുരക്ഷിതയാവൽ (ചാരിത്ര്യവതിയായിരിക്കാൻ) = تَحَصُّنًا

عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا = ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥിര വിഭവം (ക്ഷുദ്ര ലാഭം)
وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ = ആരെങ്കിലും അവരെ അതിനു നിർബന്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ فَإِنَّ اللَّهَ = അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു
مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ = അവരുടെ നിർബന്ധിക്കലിനു ശേഷം (ആ ബലാൽക്കാരത്തിനു ശേഷം ചെയ്തുപോയ അപരാധത്തിന്)
غَفُورٌ = ഏറെ മാപ്പരുളുന്നവ(നും)നാകുന്നു رَحِيمٌ = ദയാപരനായ(നുമാകുന്നു)

ധനികരാവട്ടെ, ദരിദ്രരാവട്ടെ, സ്വതന്ത്രരാവട്ടെ, അടിമകളാവട്ടെ വിവാഹയോഗ്യരായ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും വിവാഹിതരായിരിക്കണമെന്നത് ബോധിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു മുൻ സൂക്തം. വിവാഹം കഴിക്കാൻ യാതൊരു വകയുമില്ലാത്ത പരമ ദരിദ്രരും സ്വന്തം നിലയിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത അടിയാളരും എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അനുശാസിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തം. അവർ വിവാഹം സാധ്യമാകുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടാകുന്നതുവരെ, കണ്ണും കാതും മനസ്സും മറ്റവയവങ്ങളും അനാശാസ്യത്തിലേക്കു വഴുതിപ്പോകാതെ, സദാചാരശുദ്ധി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കണം. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ ഒരവസ്ഥ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വന്നുചേരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കണം. يَسْتَعْفِف എന്ന വാക്ക് عِفَّة -ൽ നിന്നുള്ളതാണ്. മാന്യതയും സ്വഭാവവിശുദ്ധിയുമാണ് عِفَّة . അമാന്യവും അനഭിമതവുമായ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും, അശ്ലീല കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വിശേഷിച്ചും ഉള്ള വിട്ടുനിൽപ്പാണത്. അതിനെ استعفاف എന്നാക്കുമ്പോൾ അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ യത്നിക്കുക, അക്കാര്യത്തിൽ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായിരിക്കുക എന്നർഥമാകുന്നു. الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا ഭാഷയിൽ 'ഒരു നികാഹും കണ്ടെത്താത്തവർ' ആണ്. الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ أُهْبَةَ النِّكَاحِ -നികാഹിന് വേണ്ട സാമഗ്രികൾ പോലും കാണാത്തവർ-എന്നാണിവിടെ വിവക്ഷ. ദരിദ്രരെയും അടിമകളെയുമൊക്കെ വിവാഹം ചെയ്യിക്കണം എന്നനുശാസിച്ച മുൻ സൂക്തവും നികാഹിന് വകയില്ലാത്തവർ വകയുണ്ടാകുന്നതു വരെ സദാചാരം സംരക്ഷിച്ചു ജീവിക്കണം എന്നനുശാസിക്കുന്ന ഈ സൂക്തവും തമ്മിൽ വൈരുധ്യമില്ലേ എന്നു തോന്നാം. രണ്ടു സൂക്തങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് രണ്ടവസ്ഥകളെയാണ്. വിവാഹം ചെയ്താൽ ദമ്പതികളായി കുടുംബജീവിതം നയിക്കാനും തങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന മക്കളെ പോറ്റാനുമൊന്നുമുള്ള വരുമാനമില്ലെന്നു കരുതി വിവാഹത്തിൽനിന്നു മാറി നിൽക്കുന്നവരെയാണ് ആദ്യസൂക്തം പരാമർശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത് വിവാഹ മൂല്യം, ഇണയുമൊത്ത് വസിക്കാനൊരിടം, തന്റെ ശോച്യാവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരിണയുടെ ലഭ്യത തുടങ്ങിയ അവശ്യോപാധികളൊന്നുമില്ലാത്തവരെയാണ്. ഇതാണ് ഇമാം ശാഫിഈ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനം. വിവാഹം ചെയ്യാൻ പറ്റിയ ഇണയെ കണ്ടെത്താത്തവരാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ഹനഫികൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ എന്ന വാക്യം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ ബാലിശമാക്കുന്നു. ഇണയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തവരും വചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽപെടും എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. നേരത്തേ ഉദ്ധരിച്ച, കഴിവുള്ള യുവജനങ്ങളെ വിവാഹത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നബിവചനത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്: ومن لم يستطع فعليه بالصوم فانه له وجاء (ആർക്കെങ്കിലും വിവാഹം സാധ്യമായില്ലെങ്കിൽ അവൻ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കട്ടെ. അത് അവന് ഒരു പരിചയാകുന്നു). വ്രതാനുഷ്ഠാനം വെറും ആഹാരവർജനമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ജഡികാവശ്യങ്ങളെ അവഗണിക്കലാണ്. മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിനാധാരമായ ഭക്ഷണമാണ് ഏറ്റവും വലിയ ജഡികാവശ്യം. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നവർക്ക് അതിനു താഴെയുള്ള ഇതര ജഡികാവശ്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അനായാസം കഴിയുന്നു. നോമ്പുകാരൻ അശ്ലീലം നോക്കാനോ കേൾക്കാനോ ചിന്തിക്കാനോ മുതിരുകയില്ല. അയാൾ അമാന്യമായതിൽനിന്നെല്ലാം അകലം- استعفاف -പാലിക്കും. അതു തഖ്‌വയിൽനിന്ന് വളർന്നുവരുന്ന സ്വഭാവമാണ്. وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا . وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ (അല്ലാഹുവിനോട് തഖ്‌വ പുലർത്തുന്നവർക്ക് അവൻ മോചനമാർഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവനറിയാത്ത രീതിയിൽ വിഭവങ്ങളരുളുകയും ചെയ്യും). استعفاف കൈക്കൊള്ളുക എന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഐശ്വര്യം ലഭിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള മാർഗം കൂടിയാകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ എന്ന വാക്യത്തിന് ഈയൊരാശയവും കൂടിയുണ്ട്. وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ മുതൽ الَّذِي آتَاكُمْ വരെയുള്ള വാക്കുകൾ അടിമകളെക്കുറിച്ചാണ്. ഉടമയുടെ സമ്മതമില്ലാതെ അവർക്ക് വിവാഹം സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഉടമകൾ സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെ മറ്റൊരടിമയെത്തന്നെ ഇണയായി കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരുന്നു. ഉടമകളാകട്ടെ, സ്വന്തം താൽപര്യത്തിനു ഗുണകരമാണെങ്കിലേ അടിമകളെ കല്യാണം കഴിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അടിമകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സ്വാതന്ത്ര്യം ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള കവാടവും കൂടിയാണ്. ഇസ്‌ലാം അടിമകളുടെ വിമോചനം മഹത്തായ പുണ്യകർമങ്ങളിലൊന്നായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്മയുടെ ഗിരിമാർഗം താണ്ടുന്ന മനുഷ്യൻ ആദ്യം തരണം ചെയ്യേണ്ട കടമ്പയാണ് അടിമകളുടെ മോചനം.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ (നന്മയുടെ ദുർഘട മാർഗം എന്തെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം? അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക-90:12,13). മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നിർബന്ധമായ സകാത്തിൽനിന്ന് ഒരു വിഹിതം അടിമകളുടെ മോചനത്തിനു ചെലവഴിക്കാൻ ഖുർആൻ 9:60-ൽ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമായും അടിമമോചനം നിർദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ അടിമത്തം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഖുർആൻ നിർദേശിച്ച മാർഗങ്ങളിലൊന്നാണ് മുകാത്തബത്ത് (മോചനപത്രം). താൻ സ്വതന്ത്രമായി സമ്പാദിച്ച് ഇത്ര കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇത്ര ദ്രവ്യം യജമാനന് നൽകുന്നതാണെന്നും അതു നിൽകിക്കഴിയുമ്പോൾ യജമാനൻ തന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കി വിടണമെന്നും അടിമയും യജമാ

നനും തമ്മിൽ പ്രമാണമെഴുതുകയാണിത്. ഈ സമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അന്ന് അടിമ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ യജമാനൻ അതിനു തയാറാകുന്നതിന് നിയമപരമായി ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്നില്ല. അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ചെയ്താൽ മതി. ഇസ്‌ലാം അത് യജമാനന്റെ നിയമപരമായ ബാധ്യതയായി നിശ്ചയിച്ചു. ന്യായമായ പ്രതിഫലത്തിന് മോചനപത്രം എഴുതാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഉടമയെക്കുറിച്ച് അടിമക്ക് ഭരണകൂടത്തോട് പരാതിപ്പെടാം. അടിമയുടെ പരാതിക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ ഭരണകൂടം ബാധ്യസ്ഥമാണ്. ഖലീഫ ഉമറി(റ)ന്റെ കാലത്ത് ഇത്തരം പരാതി വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അടിമക്കനുകൂലമായി വിധി നൽകിയതായി നിവേദനമുണ്ട്.

إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا 'അവരിൽ നന്മയുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ' എന്ന വാക്യത്തിന് പല താൽപര്യങ്ങളുണ്ട്: 1) അവർ നല്ലവരാണെന്ന് അറിയുക 2) അവരിൽ കായികവും മാനസികവുമായ പ്രതിഭകളുണ്ടെന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം ആ പ്രതിഭകൾ സമൂഹത്തിന് ഗുണകരമായ വിധത്തിൽ വികസിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാവുക. 3) സ്വതന്ത്രരാക്കിവിട്ടാൽ അവർ സാമൂഹികവിരുദ്ധരായി പരിണമിക്കുകയില്ലെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കുക. 4) സ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തൊഴിലിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും സമൂഹത്തിന് ഭാരമായി അലസജീവിതം നയിക്കാനുമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാവുക. 5) സ്വതന്ത്രമായി തൊഴിൽ ചെയ്യാനും കരാറിൽ പറഞ്ഞ ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കാനും കഴിവുള്ളവനെന്നറിയുക. ഇങ്ങനെ യജമാനനുമായി മോചനപത്രമെഴുതിയ അടിമകളെ സഹായിക്കേണ്ടത് മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ ധാർമിക ബാധ്യതയാകുന്നു. അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കേകിയ സമ്പത്തിൽ നിന്ന് ദാനം ചെയ്ത് അവരുടെ മോചനം എളുപ്പമാക്കാൻ എല്ലാവരും മുന്നോട്ടുവരണം. وَآتُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ എന്ന വചനത്തിന് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഏൽപിച്ച ധനം നിങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപ്പിക്കുന്നു എന്ന ധ്വനിയുണ്ട്. ഈ സൂക്തം സംബോധന ചെയ്യുന്നത് അടിമകളുടെ ഉടമകളെയാണെന്ന് ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. അതായത് മോചനപത്രമെഴുതിയ അടിമകൾ അടക്കേണ്ട ദ്രവ്യത്തിൽ ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടത് ഉടമകളുടെ നിർബന്ധ ബാധ്യതായാകുന്നു. മൊത്തം ദ്രവ്യത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന്, നാലിലൊന്ന്, ഏഴിലൊന്ന്, പത്തിലൊന്ന് എന്നിങ്ങനെ പല അഭിപ്രായങ്ങളാണ് താബിഈ പണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അടിമത്തം സംബന്ധിച്ച് ഫുഖഹാഅ് ഏറെ നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും നിർധാരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അടിമത്ത സമ്പ്രദായം നിഷ്കാസിതമായ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം ചർച്ചകൾക്കു പ്രസക്തിയില്ല.

ലോകമെങ്ങും അടിമത്ത സമ്പ്രദായം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ട് കാലം ഏറെയായെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അടിമകളായി അധഃസ്ഥിതിയും പീഡനവും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ട്. കടബാധ്യതയാണ് അതിനു പ്രധാന കാരണം. കടക്കെണിയിൽ കുടുങ്ങി ഇന്ത്യയിൽ വർഷംതോറും ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ ഇപ്പോഴും അലിഖിതമായ അടിമത്ത സമ്പ്രദായം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അടിമത്ത മോചനം എന്ന അർഥത്തിൽ ഖുർആൻ അനുശാസിക്കുന്ന فَكُّ رَقَبَةٍ 'പിരടിയെ അഴിച്ചുവിടൽ' ഇന്നും ഏറെ പ്രസക്തമാകുന്നു. 9:60-ൽ സകാത്തിന്റെ വിഹിതത്തിനർഹരായ വിഭാഗങ്ങളിൽ മോചനം തേടുന്ന അടിമകളെ (وَفِي الرِّقَابِ) പരാമർശിച്ച ഉടനെ പരാമർശിക്കുന്നത് കടം കയറിയവരെ (وَالْغَارِمِينَ) യാണെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

وَلَا تُكْرِهُوا മുതൽ غَفُورٌ رَحِيمٌ വരെയുള്ള വാക്കുകൾ പറയുന്നത് അടിമ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണ്. 'ഫതാ'യുടെ സ്ത്രീലിംഗ ബഹുവചനമാണ് فَتَيَاتِ. യുവാവും ചെറുക്കനും പയ്യനുമൊക്കെയാണ് ഭാഷയിൽ 'ഫതാ'. ഇവിടെ 'ഫതയാത്ത്'-യുവതികൾ-എന്നു പരാമർശിക്കുന്നത് യുവതികളായ അടിമകളെയാണ്. സാമാന്യഭാഷയിൽ അടിമയെ عبد എന്നും അടിമസ്ത്രീയെ امة എന്നുമാണ് പറയുക. ഇവയുടെ ബഹുവചനങ്ങളാണ് മുൻസൂക്തത്തിൽ വന്ന عباد -ഉം اماء -ഉം. ഇവിടെ അവരെ 'ഫതയാത്ത്'-യുവതികൾ-എന്ന പദം കൊണ്ട് പരാമർശിച്ചത് അവരുടെ മാനുഷികമായ അന്തസ്സും ലൈംഗിക കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള അവകാശവും മാനിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ആളുകൾ അവരുടെ അടിമയെ عبد എന്നും അടിമസ്ത്രീയെ امة എന്നും വിളിക്കുന്നത് നബി (സ) വിലക്കിയിരുന്നു. പകരം 'യാ ഫതാ', 'യാ ഫതാത്' (യുവാവേ, യുവതീ) എന്നു വിളിക്കണമെന്ന് പ്രവാചകൻ നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ അതിക്രമങ്ങളെയും അനാശാസ്യങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദമായ بغي -ന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ് بِغَاء. വേശ്യാവൃത്തിക്കു മാത്രമേ بِغَاء ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. അതായത്, വേതനം ലഭിക്കുന്ന തൊഴിലായി വ്യഭിചാരം നടത്തുക. ലോകത്ത് അതിപുരാതന കാലം മുതലേ നടന്നുവരുന്ന അവിഹിതമായ തൊഴിലാണിത്. അധാർമികവും വെറുക്കപ്പെട്ടതും നാണം കെട്ടതുമായ നടപടിയായിട്ടാണ് എക്കാലത്തും എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും അതു വിലയിരുത്തപ്പെട്ടുവന്നത്. عرض -ന് അറബി ഭാഷയിൽ നിരവധി അർഥങ്ങളുണ്ട്. വസ്തുവിന്റെ സത്തയോ മൗലിക ഘടകമോ അല്ലാത്തതും സ്ഥിരമായ നിലനിൽപ്പില്ലാത്തതുമായ ഐഹിക ഘടകങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമാണ് ന്യായശാസ്ത്രഭാഷയിൽ عرض . ഈയടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്ഷണികവും ക്ഷുദ്രവുമായതെല്ലാം عرض ആകുന്നു. ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ തന്നെ عرض ആണ്. പെൺകുട്ടികളെ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ നേടുന്നതെന്തും ക്ഷുദ്രവും ക്ഷണികവുമാണെന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ഈ പ്രയോഗത്തിലൂടെ.

അടിമസ്ത്രീകളെ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിയോഗിച്ച് വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്ന ഏർപ്പാട് ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് സാധാരണമായിരുന്നു. വിശിഷ്ടാതിഥികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ നേടാനും സുന്ദരികളായ അടിമസ്ത്രീകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കും പ്രമുഖന്മാർക്കും അടിമകളെ സംഭാവന ചെയ്യുകയും പതിവായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം ആഗതമാകുന്ന കാലത്ത് മക്കയിലും മദീനയിലുമൊക്കെ അടിമകളും അല്ലാത്തവരുമായ വേശ്യകളുണ്ടായിരുന്നു. മക്കയിൽ പത്തും മദീനയിൽ നൂറും വേശ്യകൾ പ്രസിദ്ധരായിരുന്നതായി നിവേദനങ്ങളുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിബ്നു സുലൂലിന്റെ അടിമകളായിരുന്ന മുസൈക്ക, ഉമൈറ എന്നീ

യുവതികളുടെ പരാതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതെന്ന് ഇമാം മുസ്‌ലിമും അബൂദാവൂദും ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ പറയുന്നു. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഇബ്നു ഉബയ്യ് വേശ്യാവൃത്തിക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഈ യുവതികൾ വഴങ്ങിയില്ല. യജമാനൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവർ നബി(സ)യുടെ മുന്നിൽ വന്നു പരാതിപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് وَلَا تُكْرِهُوا എന്നു തുടങ്ങുന്ന വചനം അവതരിച്ചത്. ഈ വചനത്തിൽ 'അവർ ചാരിത്ര്യവതിയായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ' എന്ന വാക്കിന് വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 1) വ്യഭിചാര നിരോധത്തിലേക്കുള്ള പ്രഥമ കാൽവെപ്പാണിത്. മദ്യനിരോധം പോലെ വ്യഭിചാരവും ഘട്ടംഘട്ടമായിട്ടാണ് നിരോധിച്ചത്. ആദ്യം ചാരിത്ര്യവതികളായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് അതിന് സാധ്യമാകുന്ന സാഹചര്യമൊരുക്കുകയായിരുന്നു. അതാണ് അവർ ചാരിത്ര്യവതികളായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന വാക്കിന്റെ സാംഗത്യം. 2) യജമാനൻ അടിമകളെ വ്യഭിചാരത്തിന് നിർബന്ധിക്കേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യമാണ് ഈ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യഭിചാരത്തോട് വൈമുഖ്യമില്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ താൽപര്യമുള്ളവരെ അതിനു നിർബന്ധിക്കേണ്ടിവരില്ലല്ലോ. 3) إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا എന്നതിലെ إِنْ ശബ്ദം اذا എന്ന ശബ്ദത്തിനു പകരമാണ്. അവർ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ എന്നാണർഥം. അടിമകളായ സത്രീകൾ സദാചാര ജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രരായ നിങ്ങൾ ക്ഷുദ്രമായ ഭൗതിക ലാഭത്തിനു വേണ്ടി അവരെ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിർബന്ധിക്കുന്നത് അങ്ങേയറ്റം ഹീനമായ നടപടിയാണ് എന്നാണതിന്റെ ധ്വനി. ഈ സൂക്തം അവതരിക്കുന്നത് വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് അടിമയുവതികളുടെ ആവലാതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണെന്നത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് കൂടുതൽ ഉചിതമായി തോന്നുന്നത്. ഏതു നിലക്കും വേശ്യാവൃത്തിയും അതിനു ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും നിർബന്ധിക്കുന്നതുമൊക്കെ ശരീഅത്തിൽ നിരുപാധികം നിഷിദ്ധമാകുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ആരെങ്കിലും അതു സ്വയം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ ഇല്ലേ എന്നതും കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാർ, അല്ലെങ്കിൽ വേശ്യാലയ നടത്തിപ്പുകാർ അതുവഴി ഭൗതികലാഭം തേടുന്നുവോ ഇല്ലേ എന്നതും പ്രസക്തമല്ല. ആശ്രിതരുടെ മാംസം വിറ്റു കാശാക്കുകയല്ല ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്നവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അവരുടെ ലൈംഗിക സദാചാരം സംരക്ഷിക്കാനും ലൈംഗിക ചോദനയെ മാന്യമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും സാധ്യമാകുന്ന വൈവാഹിക ജീവിതത്തിന് അവസരം നൽകുകയാണ്. ഏതോ സാഹചര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അടിമകളായിത്തീർന്നവർ നിങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെയുള്ള മനുഷ്യരാണ്. മനുഷ്യരെന്ന നിലക്കുള്ള മഹത്വവും അവകാശങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളുമെല്ലാം അവർക്കുമുണ്ട്. അവരുടെ ഇഛക്കും താൽപര്യത്തിനും വിരുദ്ധമായി ആരെങ്കിലും ബലാൽക്കാരം അനാശാസ്യ നടപടികളിലേർപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ബലാൽക്കാരത്തിനു വിധേയരായി ചെയ്തുപോകുന്ന അപരാധങ്ങൾ അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അവരിൽ അവന്റെ കാരുണ്യം വർഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ■